

LIETUVIS BRAZILIJOJ

1 METAI

Leidžia
Spaudos b-vė „Šviesa“

S. PAULO, 1929 m. Birželis 30 d.

Red. St. Puišys

25 Nr.

Red. ir adm. būstinė: Rua Visconde de Parnahyba 330-E

Nekask kitam duobės
-pats jon įkrisi.

„Su durau - du turgu, o su pliku nēr ko peštis“.

Žmonių patarlė.

Pavardius paskutinį „Garso“ numerį nežinau žmogus su kuo turi reikalą: ar su sveiktos nuovakos žmonėmis, ar su liauistis, negali nieko suprasti, kokius tikslus sieki pats Susivienijimas priešaky su savo vadu p. Z uk .

P. Zauka pats sakosi, kad jis nei mamona, nei Dievui netarnauja ir netarnaus: savaime kila klausimas: tai kam gi p. Z uka tarnauja — komunizmui ar kokiam velniui!?

Gal ir pats p. Zauka nenušimno, kas tai yra mamona, nes visas pasaulis tai jau seniai žino, kad mamona yra žmonijos medžiaginis gerbuovys. Bet jis ir to nesiekęs ir neieksias, vadinas, jis atsikako bent ir šito žvilgsniu savai vison onei tarnauti; tuomet savaime gauti išspūdiu, kad jis tarnauja kam kitam: ne svarbu komunizmui ar nors pučiam Bebebabui, — kitaip žmogus negali suprasti.

Jis puola „Lietuvių Brazilijoje“, kam jam priklauso jo paties žodžius ir faktus, nesivadovaudamas nei logika, nei argumentais.

Dėlmanas Konsulato raštą, kuriuo pa neįjami nebūti Lietuvoje dalykai, savam priešė p. Zauka pradeda kliedėti.

Konsulatas paaužė tik tuos faktus, kuriu s p Zauka buvo iškėles savo nelemtam straipsny, kile lėdamas apie nėsamą notarą. P. Zauka, pakėles savo raudoną rėliavą, pradėjo kalbėti apie Lietuvos kovą už nepriklausomybę su komunistais, kurie buvo Lietuvą užludę 1919 metais.

Čia jis pats pasipiršo būti (apmokamą ar nepmokamą) komunistu už trėjų — advokatu. Be jokio reikalo p. Zauka atšūojasi komunistų gynėju, nes ypač čia Brazilijoje, labai nesveika ir neatsaugu tai daryti.

Kiėda p. Z uka, tvirtindamas sąmoningai, kad kituose laikraščiuose tai buvo rėšyti, nes nenurodė nei vieno laikraščio numerio, nei vienos datos, kur apie notarą buvo rėšyti.

Pliki žodžiai be argumentų tą patį rėšyti, kaip kad tvirtinimas, jog p. Zauka propaguoja S Paulo komunizmą.

Nėra reikalo skerečiuotis, kad mes nežinome apie sušaudytus komunistus lenkų šūipus, ar žmogžudžius nieko. Žinoma, p. Zauka, visa tai gerai, bet mes per kitokias, ne raudonus akuliorius, žiūri j tuos, kuriuos Lietuvoje Karo Teisėms pasmerkė mirioti.

Po 1926 m. gruodžio perversmo buvo sušaudyti tik keturi komunistai: vienas žydus, vienas vokietis, vienas lenkuojantis — „tubišus“ ir vienas lietuvis, o i tesa. Sušaudė ir generolą Kleščinską už šūipinėjimą komunistams: sušaudytas ir Vosylius su kitais sūbrais, kurie gegužės 6 d. užmušė lakūna — karininką, Gudingą, ir sužeidė nekaltus žmones prie teatro. Sušaudė ir Tauragės Valstybinio Banko plėšikus, kurie su ginklais rankose apipilėšo Lietuvos Banką Tauragės sokiimo metu, išnešdami 200.000 litų ir 3.000 dolerių, kaip lygiai sušaudė ir Šemaities šeimynos du žmogžudai.

Bet ir p. Zauka žiro, kad nei Tauragės sukiltėlių, nei Pajaujo, nei Tornau, nei 2, nei 5 pulko karininkų niekas nesaudė, nors ir jie bandė sukilimus daryti. Tebėra šandie visi ateitininkai Kaune, nors ir buvo įtarti politiniam perversmui ruošti dalyviais. Niekas niekur nesušaudė po 1926 metų perversmo nei vieno darbininko, o jeigu ir būtų

Dr. Petras Mačiulis, Lietuvos Konsulas Brazilijoje, Birželio m. 29 d. apvaikėčiojo savo varduves.

Prie tos progos spaudos bendrovė „Šviesa“ ir jos leidžiamoj laikraščiui „Lietuvis Brazilijoje“ Redakcija sveikina Poną Doktorą ir linki jam išvermės ir pasisekimo dirbant taip suakų ir atsakomąją iševijoj darbą.

v
Isnaudotojų gauja.

Casa „Immigrante“ Camargo Castro ir Miedzianowsky, prie Sorocabano stoties, kiek mums tenka patirti dar negražesniu būdu mūsų iševius apgaudinėjo ir dabar tebeapgaudinėja.

Pradėję kelti šituos nešvarius darbus, mes esame pasiryžę nepalikti nei vienos kontoros, neaplenkti nei vieno asmens, kuris šoku ar kitoku būdu mūsų žmones apgavo.

katras sušaudytas, tai prašom pasakyti: kada, kur ir ką sušaudė.

To p. Zauka nedarė; jis mėtosi plikais žodžiais, iš piršto išlaužėis argumentais, kurie tik jam, turbūt, vienam težinomais.

Taip daryti niekam nevalia, nekaltant jau kad tai negražu.

Na, jeigu ir mes pradėtume, kaip p. Zauka kliedėti, kad p. Zauka komunistas, kad jis Latvijoje kumelę kieno nujo, ar pinigų iš kišenės kam ištraukė, nemanom kad tai p. Zaukai sudarytų garbės.

Teisingai žmonės sako: — su durau du turgu, su pliku nēr ko peštis.

Mes gerai žinome, kad šitie ponai visokiariopais, tik jiems vieniems gal leistis būdais, norėtu su purvais sumaišyti ir mane ir laikraštį, bet, anot Romėnų — Amicus Plato veritas autem meus amica — arba lietuviškai tariant: Nors ir draugas man Platonas, bet teisybė man šventesnis dalykas už kieno nors nešvarų pyktį, kuris jau žadama paversti net smurtu.

Vieton to, kad kiti mūsų laikraščiai smerktų nesąžiningų kontorų darbus, jie nori visame kame pamatyti asmeniską reikalą; taip elgiasi „Garsas“, o jampadedu „Pietų Amerikos Lietuvis“. Jeigu šitie „darbininkų“ užtarėjai būtų tikrais žmonių reikalų gynėjais, nerašytu taip, kaip kad net dabar rašo. Matomai tokia jų sąžinė, kad net faktų ir dokumentų akivaizdoje nenurausta.

Aš trečią kartą kviečiu visus talkon j kovą už mūsų vargšų žmonių padarytas skriaudas ir nuostolius. Palikite politinius principus ir reikalus nuošali, o kirkite botagu per akis tokiems tipams, kaip casa Immigrante, tai bus mūsų vargšų reikalų gynimas.

Dar nenorite suprasti šito reikalo? Ar reikia Jums faktų? Štai jie.

Ona Kliučivienė našlė su mažais vaikais, turi apie Alytų plėčiuką su grile. Kliučivienės vyras mirė; vargas ir skurdas gresia ir jai ir jos vaikučiams.

Lietuvių Kliubo
Pranešimai.

I

Liepos 2 d. 8 v. vakaro kliubo saleje įvyks kursantų matininkų susirinkimas, į kurį kviečiami ir kiti norintieji tuos kursus lankyti.

II

Greitu laiku bus atidaryta šoferių mokykla. Bus dėstoma teorija ir vedami praktikos darbai.

Smulkesniu žiniu galima gauti pas kursų vedėją Vl. Eidrigevičių — rua des Andradas 62 (Club Lithuania)

Baigę šią mokyklą gaus atestatus ir teises šoferauti Brazilijoje.

III

Organizuojama nauja braižytojų grupė. Pamokos bus dėstomos lietuvių kalboje. Norintieji prašomi registruotis pas kursų vedėją.

Kaip motina norėdama gelbėti savo vaikus, nutarė parduoti triobelę ir plečių, bet tam jai buvo reikalingas pas notarą surašytas ir mūsų Konsulate patvirtintas įgaliojimas. Ji užėjo kontoron „Immigrante“, kur be kitų dirba ir J. Virbickas, lietuvis (Šis J. Virbickas nėra tas pats J. Virbickas Tėvūnas — Red.) Kontora „Immigrante“ iš Kliučivienės pareikalavo už įgaliojimo surašymą ir patvirtinimą 125 milreius. Vargšė — našlė sumokėjo 50 milreius ir paliko pasą, bet kntora nepadarė to, ko buvo prašiusi. Mūsų konsulatas pareikalavo užlaikytą Kliučivienės pasą gražinti. Tuomet atbėgo konsulatan J. Verbieckas su lakštu popierių, parašytu ue pas notarą, o toj pačioj kontoroj „Immigrante“, ir ne notaro patvirtintu, bet p. p. J. Verbiecko, Camargo Castro ir —horribile dictu— su kontrasignacija pono Liudo Valiuco...

Konsulatas pareikalavo iš Verbiecko gražinti Kliučivieni tuojaus 50 milreius, nes pinigai buvo paimti neteisėtai.

Pas notarą surašymas įgaliojimo kainuoja tik 9 milreiai, o jie paėmė 50 ir dar reikalavo 75 damokėti.

Pasakykit, gerbiuieji, ar čia ne vagystė, ar ne išnaudojimas?

Kovo 30 d. du broliai Juozas ir Antanas Kisieliai sumokėjo po 200 milreisu kontoroj L. C. Castro ir Miedzianowsky už užpirtą apie Cocheira žemę.

Nuvažiavo juodu į Cocheira, išėjo 18 dienų, bet ligi šiol parduotos žemės nesurado. Grįžo kontoron, reikalaudami bent įmokėtus pinigus gražinti. Veltui.

Per nesuipratimą Juozas Kisielius pakliuvo daboklėn; žmona nubėgo kontoron, kaip pas „prietelius“, kad vyrą iš daboklės padėtų išimti, o p. Verbieckas pareikalavo sumokėti už „turbaciją“ 50 milreisu. Sumokėjo. Liepė vargšai užėiti kontoron apie 4 val. Užėjus jai kontoron ir besiderant dėl vyro išliuosavimo, štai atėjo ir vyras, kurį policija išleido.

Tuomet prasidėjo gsdinimai: jeigu nesumokėsit dar šimto, tai policija vėl vyrą suims, įmes kalėjiman, o kad nesumintų, reikia, girdi, „patepti“ delegatą 100 milreisu... Žmonės tik vasario mėnesį atvykę, nieko nežino, nusigando ir sumokėjo...

Štai tie faktai, už kuriuos nesibijo niekas imti visą atsakomybę.

Lietuvos padangėje.

Taip daro ponai Verbickai, tarnaudami agentais Kontoro „Immigrante“ pas Camargo Castro ir Miedzimowsky! Jeigu dar ponaisi „Garsas“ redakcijos ir šitų davinų permaža, duosime jų ir daugiau: daug nuskritusių žmonių gal dar nei nežino kur kreiptis, kur teisybės ieškoti, tad mes, šitūs neąžinung faktus keliai ir tebekiam vieno tikslu, kad išpėti ir kitus nuo šitos kontoros, kad neikartytų tokie dalykai, kaip su Kliučiviene ir Kisieliais.

„Garsas“ lyg tyčia savo lėkėly stengiasi mus pajaukti, pasityčioti, kad ir netiesioginiai gindamas neįvairis ir nesąžiningus kontoros darbus. Tuo tarpu kai ir „Garsui“ šituos faktus galejo ir gali dėti tas pats mūsų konsultantas Bet „Garsas“, kitų tik ly, matomai, siekia: jis, kitas pasiepdamas, tarnauja toms kontoroms.

Nežinome mes, kurio tik tu tai daro, bet protaujanti visuomenė nebus „Garsui“ už to jai dėkinga.

Kitą kartą du sim ir daugiau faktų.

J. Spailgys

„Lietuvio Brazilijoje“ Redakcijai.

Gerb. Ponas Redaktoriau,

Prašau patalpinti Jūsų redaguojamam laikrašty šį mano atvirą laišką p. Antanui Majui, atsakomam ir faktinam „P. Am. Lietuvi“ redaktoriui.

Ponas Majau!

Tamsta darai man užmetimą, kad aš Lietuvoje buvau Socialdemokratų partijos nariu. Jį tai atsakau: taip, buvau, bet tas nėra paslaptis, manau tas yra visiems žinoma ne tik Tamstai vienam. Toliau sakai, kad aš buvau korpiu, o dabar tapau spaustuvininku. Taip, tai tikrai tiesa, ir per tai skaitau sau už garbę, kad esu amatininkas, bet ne duosius ubagas, kaip Tam ta, nes aš būdamas korpiu uždirdau pinigų ir iš nieko neprašiau kokios nors malonės, kad gaudčiau koki nors lengvesnį darbą, ne taip kaip tamsta kuomet metėsi prie kurpiaus amato, bet nesugebėjai, tai toliau pradėjai prašytis iš p. Kiršteino malonės, kad nors ir už meuką atlyginimą, bi tik geitum lengvai pragyventi pusiau alkanas ir pusiau nuogas.

Spaustuvę įgijau ne „per nesupratimą“, o per savo gynai uždribtus reišus. Aš manau p. Majui reikėjo duoti faktus, o nekalbėti tuščiais žodžiais.

Kas link raidžių iš „Varpo“ b-vės spaustuvės Lietuvoje kad jos yra man didelė parama, tai jų gailėtis, p. Majui, negali, nes ne Tamstai ir ne man jos buvo siunčiamos, bet „Aušros“ draugijai kuri leido tuomet laikraštį „Brazilijos Lietuviai“ (kurį pirmiau aš leidau pats savo lėšomis). Ir tu raidžių buvo tik 12 su puse kilogramu, ką gali paliudyti p. Bartkevičiene, kuri tas raides siuntė.

O kad pas mane yra daugiau kaip 600 kilogramų, tai „Varpo“ bendrovės raidėmis mažai tenka naudotis, be to „Aušros“ draugija leisdamas laikraštį man yra skolinga 485\$000 o tos raidės vertos daugiau 20\$000.

Aš turiu Tamstai, p. Majui, vieną pasiūlymą: jei Tamstai — tu raidžių taip gaila, tai prašau ateiti pas mane su dviem liudininkais ir aš Tamstai tas „Varpo“ b-vės raides padovanosiu. Tuomet galėsi jas parduoti arba įsteigt spaustuvę ir tai per tikrą susipratimą, tik Tamstai būtų tai didelė nes garbė, kad iš kapitono pasidarytum spaustuvininku.

Kas link naujai atvažiuusių rinkėjų išnaudėjimo, tai turiu Tamstai pasakyti, kad tokie pas mane nedirbo, Tik dirbo vienas K. Plentas, kuris atvyko Brazilijon be vieno reiso ir kurį sutikau paimti į spaustuvę su atlyginimu 120\$ 000 į mėnesį ir su pilnu užlaikymu — valgis ir guolis. Irtuomet atleidau kita rinkėją ir tik dėl jo, o jis pasiėgė su manim visai negražiai. Kuomet jo tėvai atvažiavo iš Lietuvos, tuomet sutikau jam wokėti į mėnesį 220\$000, bet Plent-

Ir Vilniui nederlius. Spaudos pranešimu Vilniuje javų kainos, dėl praėly metų nederliaus, nepaprastai pakilo. Starostijų suvažiavime, prašyta Lenkijos Vyriausybės, kad pastaroji sušelpėtų Vilniją iš esamos šalų javų atsargos.

250 lietuvių svečių atvyko iš. Šiur. Šiaur. Amerikos Valstyjų. Gegužės mėnesio 30 dieną laivu „Lithuania“ pribuvo iš New Jorko į Klaipėdą 250 žmonių sąstata Amerikos lietuvių ekskursija.

Tenka prie progos pažymėti, kad p. skutiniais metais Šiaur. Amer. lietuvių ypatingi susilomėjo savo Tėvyne ir daugiau jų įsigij Lietuvoje turtą. Daugeli lietuvių amerikiečių Kaune ir kitur atperka iš svetimaudžių namus, plečius ir stato puikius modernyškas mūrus. Kauno miestas, ypatingai L. Alėja tuo būdu įgė žymiai pasikeitėsi ir daro naujoviško miesto gatvės vaizdą.

Akcinės „Rūbas“ b-vės byla. Kaip daugeliui žinoma, Amerikos lietuvių iniciatyva buvo įsteigta akcinė B-vė „Rūbas“, kuri Tauragėj rengė didelę elektros stotį ir audimo fabriką. Vienok jos veikimas atsidūrė teisme.

Gegužės 16 dieną Šiaulių apygardos Teismo sesija Tauragėj, šią bylą ir svarstė. Kalinama visa B-vės Valdyba: J. Gudžiūnas, A. Karsokas, K. Kuosaitis, R. Jankauskas, K. Mačys, Bagdanavičius ir Tauragės pirklys Kanas.

Ję kaltinami apgaulingu būdu laikotarpy 1921 — 1925 metu pasisavinę B-vės turtą. Tautu būdu jie pardavė Kanui Tauragės elektros stotį.

Teisimas nubaudė: Gudžiūną 6 met. s. darb. kalėjimo ir priteisė sumokėti akcininkams 190000 litų. Karsaką 4 met. s. d. k. l. Gudžiūnui ir Karsakui leidžiama apeliuoti. Tačiau ir po užstato jie nebus paleidžiami. Kuosaičiui priteista pusantru metų s. d. k. l. ir sumokėti 50.000 litų. K. Mačys ir Jankauskas — išteisinti.

Pirklys Kanas, dar teisme atsizadėjo viso fiktyviai pirko turto akcininkų naudai — jis išteisintas.

Generolas Minkevitz vadovavo terorui Lietuvoje. Taip rašo Tarybų Rusijos laikraštis „Izvestija“. Dalykas toks. Nepoiligam po pasikėsinimi prieš Lietuvos Min. p-ką prof. Voldemarą, tapo atstatytas nuo vietos gener. Minkevitz, Lenkijos pasienio kariuomenės korpuso vadas Vilniuje. Drauge su juo atleista iš pareigų korpuse ir 50 lenkų karininkų. Tuo pat metu buvo užantspauduota

tas nebaigęs mėnesį ir nieko man nepasakęs pašalinio, nueidamas dirpti į kitą spaustuvę. Juk Plentas gerai žinojo, kad esu padaręs kontraktą su „Lietuvio Brazilijoje“ leidėjais ir jeigu laikraštis neišėmė, tai turiu sumokėti pabaudos iki 3:000\$000. Buvau jo prašęs, kad ateitu dirbti nors vakarais, kad pradėtą laikraštį užbaigti, bet jis ir tai nepadarė. O vieton to už savaitės laiko vakare atėjo jis į spaustuvę su koku tuo kitu asmeniu, kaipjo savo advokatu, kuris pradėjo man grąšinti korštū ir kalėjimu laikydamas rankoj peilį ar kitą koki daiktą.

Nebuvo man kitokios išėities, kaip duoti Policijai skundą ir tik ta prasme, kad Plentas pasakytų to advokato pavarde. Bet Plentas policijos šackimo nepaklausė ir visai nėjo. Mažai to, tas jo advokatas dar kitą dieną buvo atėjęs į spaustuvę ir visai nelei-tiniais žodžiais pradėjo koliotis prie mano žmonos ir kitų žmonių, kurie reikalui esant gali būti liudininkais.

O p. Majus tvirtina, kad buk tai aš nuvėjęs į policiją sulyginau Plentą su žmogždžium. Tai kur, p. Majau, teisybė?

Tuos savo žodžius, kuriuos neteisinaigai išleėjai aut mane, prašau pasiimti sau.

Su pagarba

K. Uckus.

visi Korpuso raštinės popieriai. Rusų lakraštis aiškiai pasako, kad Korpuso vadas vadovavęs teroro darbui Lietuvoje. Lenkų vyriausybė, bijodama, kad Minkevitz nepasiimtų drauge su savim kompromituojančius lenkų Vyriausybę dokumentus, kaip kadaise buvo padaręs jų min steris Bartel, — užantspaudavo visas raštinės bylas Korpuso štabo kanceliarijoj.

Beto pastebi, kad lenkai negalėdami daryti viešų agresingų žygių prieš Lietuvą veikia su plečkaitininkais taip, kad šalį susprogdinti iš vidaus. Rusai spėja, kad lenkai vėl bandysią naujas priemones Lietuvos pragašininimui, o todėl rusai turi atydziai sekti įvykius, kurie vystytūs arti jų sienų.

Didelis gaisras Vilnijoje. Lydos apskrity sudegė Irznių miestelis. Sudegė 500 namų. Virė 3000 gyventojų liko be pastogės.

Motina nunuodijo 5 metų dukterį. Vurbiho val. Stamičių kaime gyv. Šeštak uskienė norėdama nusizudyti išgėrė nuodų ir užgirdė jais savo dukterytę. Mergaitė tuoj mirė, o Šeštak uskienė pavyko atgaivinti. Šako nuodijusis dėl šeimyninių nesupratimų — turėjusi meituti.

Nužudė 2 sūnus ir pats nusižudė. Panemunėlio val. Autėtos vienkasavininkas Matas Kiela nužudė 2 savo sūnus, 10 ir 13 metų berniukus. Atlikęs šį darbą patsai prisigirdė savo lankų griovyje. Paliktam laiskely sakas tai padaręs dėl ligos, kad vaikams netektų vargti. Buvęs savininkų 107 ha žamės ūkio.

Del „Musų gyvenimo baloj“.

(„Pietų Amerikos Lietuvis“, iš birželio m. 23 d.)

Kad mūsų gyvenimas išėivioj yra „bala“ su tuo galima sutikti, bet kad p. p. Kiršteinas ir Zakevičius būdami toje baloje yra švarūs, jau sutikti negalima.

Tas tiesa, kad p. Kiršteinas klubo organizavimė finansiniais daug padėjo ir dabar dar kasos knygoje yra viena pozicija, iš kurios matyti, kad Klubas skolingas jam 481 milreisa, bet ta finansinė parama (paskola) ne kiek nepateisina jo veikimą esant jam kartu Revizijos Komisijos pirmininku ir valdybos iždininku. Kad jis, o jam padėjo ir klubo pirmininkas p. Zakevičius, privedė Klubą prie sunkios padėties, apie tai netenka mums abejoti. Visi dokumentai, kurie randas Klubo valdybos žinioje aiškiai apie tai sako. Jau užtenka iš to akto, kad naujoji valdyba nepė emė ir senosios valdybos nė vieno pinigins dokumento del jų netvarkingumo ir didžiumoje neteisningumo.

Pav. p. Kiršteinas kviečia į klubą savo pažįstamus jiems „fundija“, ir bufetui vėliau sumokama klubo lėšomis. Tai tik vienas faktas. Jų yra daugiau.

Del padarytų išlaidų nėra jokių klubo valdybos nutarimų. Beveik visos sąskaitos p. Kiršteino rašytos ir pasirašytos ir p. Zakevičiaus patvirtintos. Kas link p. Eidrigevičiaus, tai tiesa, kad jis buvo vicepirmininku, bet tas jo vicepirmininkavimas ne kiek nepateisina p. p. Kiršteina ir Zakevičių. Nors jis privalejo viską matyti, bet tie ponai jokių apyskaičių niekam nėra davę, o kuomet jis pamatė, kad darosi kas t. i. negerai, kad daromos visokios malversacijos pav. su aukų lapais tuomet pakėlė savo balsą ne tik valdybos posėdžiuose, bet ir visuotinam susirinkime. Ar už tai jį reikia vadinti provokatorium, kaip tai daro p. Zakevičius savo „garsiam“ atviram laiske, tilpusiam „Garsas“ iš birželio 23 d. ?

Kad naujoji valdyba perimė skolų

net 5 kontus, t. y. kad senos valdybos tapo išaikovoti bufeto nuomininko pinigė garantija sumoje 1:500\$000 kad nesumokėta už baldus, už visą remontą, už sienos išgriovimą, taip pat išaikovota ržbinės nuomininko užstata, kad liko skolinga atskiriems asmenims po kelis šimtus milreisų, dargi net nesumokėta už „Šaškės“, tai ar tai tu faktų iškelimas viešumon yra tai provokacija?

Toliau, regis buvo ir įplaukų bufetas ir rūbinė nuomą mokėjo, kambariai buvo apgyvendinti, kursai irgi tiek tiek pajamų davė, buvo ir aukų, juk bylose figūruoja net septyni aukų lapai, kai kurie jų net su stambionais su nomis ir t. t. Ir nežūrint to yra skolų. Tiesa, buvo ir būtinų išlaidų, bet jas padengia visos normalios klubo pajamos.

O vekselių išdavimas kokiam tai piliečiui klubo vardu (sumoje 2:000\$000) yra jau „švarus“ dalykas.

Jei jie tapo išduoti terminu 1930 m. gruodžio 31 d., tai kam reikėjo p. Kiršteiniui tu vekselių daly išpirkti šių metų regis, gegužės mėnesį? Juk gerai žinojo, kad klubas finansinė padėtis yra sunki. Maža to, dar davė klubo vardu tu vekselių savininkui garbės žodį, kad klubas joes išpirks už tuju mėnesių (maždaug rugpjūčio m. s. metų) Ar tai yra pateisinamas darbas? Ar toks elgesis p. Kiršteino neveda klubą prie kompromitacijos? Žinojo apie tai gerai ir p. Zakevičius. Tai kam reikėjo melaguogai apie tu vekselių termina informuot naują valdybą bendram abiejų valdybų posėdy iš šių metų gegužės 31 d.?

Straipsnio „Mūsų gyvenimo baloj“ autorius (p. Majus?) teisiindamas p. Kiršteina sako: „nežiūrint to, vis tik p. V. Kiršteinas liko valdybos „kandidatas“ Taip, liko, bet ar toks išrinkimas daug suteikia jam garbės? Ar daug gavo p. Kiršteinas balsų? Juk turbūt „P. A. L.“ žino, kad iš 16 dalyvavusių balsavime p. K. gavo tik 7 balsus, o p. Zakevičius tik du. Tuo tarpu, kai p. Eidrigevičius, kuris iškėlė visų tujų darbus viešumon, gavo net 14 balsų. Ar tai nėra tiems ponams pasmerkimas?

Bet tiek to... Straipsnio autorius toliu sako, „naujai valdybai galima daugiau kas prikišti.“ Bet ka? Deiko užtylimas? Deiko operuojama vien tik žodžiais? Deiko tas pasakymas nepareikamas faktais? Tiesa, autorius sako: „ji (naujoji valdyba) bijo tiesos (taip?) ir norėdama p. Kiršteina ir p. Zakevičių izoliuoti nuo tos tiesos (mano pabrakta-kl. v. n.) ieškojimo, savavališkai (taip?) juos pašalinio iš klubo narių tarpo“. Ne, gerbiamas pone, naujoji valdyba nebijo tiesos atbulai — ji ieško tos tiesos. Jau tas faktas, kad naujoji valdyba apsiimė apmokėti senos valdybos skolas ir jau dalį apmokėjo, parodo, kad ji eina tiesiu keliu, pasiryzdama visus darbus ir darbelius anų ponų pataisyti, kad klubo ir bendrai lietuvių vardą pastatyti tiukamoje aukštumoje.

O sakyti, kad tas viskas daroma del reiso (autorius tai žodžiais baigia savo straipsni) yra daugiau negu šmeistis. Juk gerai visi žino, kad Valdybos nariai už savo darbą negauna jokio atlyginimo. Tai kam taip rašyti? Kam taip per akis meluoti?

Baigiu Apie malversacijas su aukų lapais pakalbėsim kitą kartą.

K. V. narys.

TIK „LIETUVIS BRAZILIJOS“ UZGANĖDINA SKAITYTOJUS.

TAUTIECIAI! Visi skaitykite ir platinkit didžiausi Brazilijoje lietuvių savaitini laikraštį „LIETUVIS BRAZILIJOS“.

Lietuvių klubo kursai. Braižytojų grupė. x) Kursų profesorius. xx) Kursų vedėjas.

Vargai dėl meilės

J. V. Tėvūnas

—Nejaugi už laisvę savo Tamstai, ponas gydytojau, turiu sakyti ačiū? uzklausiu gydytojaus.

—Ne, p. Leonora, už drasumą ir išgalvotą dėkot malonėkite Albersui; aš jam tik padėjau pasiekti tikslą. Susitarėme jau vakar, aš parnešiau vyriš miegančiais vaistais sumaišes ir pasiūčiau ten, kur būtų jam patogiau pasinaudoti, o kas toliau atsitiko nežinau ir aš vietoje važiavus pas ligoni atvažiavau pas Albertą pranešti; kas toliau atsitiko—žinote. Aš džiaugiuos, kad jus dabar esite abu laimingi.

Albertas pirmutinis ištiesė ranką gydytojui sakdamas:

—Ačiū Tamstai, ponas Daktare, už pagalbą, nes jeigu ne Tamstai, mes nebūtume laimingi. Ir iš tikrųjų—tik Tamstos sumanymas su vyru mus suvienijo. Kuomet Leonoros tėvelukas prišpylė vynu ir kuomet ji išgėręs atsėdėjo į kėdę tuojau pradėjo snausti, o aš tuo momentu daviau ženklą Leonorai ir... mūsų tikslas liko atiektas. Nepamirškite, p. Daktare, kad aš lieku skolingas Tamstai.

— Aš taipgi esu jums gerbiomasis, skolingas, — atilpepiu ir aš tiesdama jam ranką. Vėliau, kaip širdies dovana nusėmiau nuo savo kaklo aukso rėžėlį su Alberto paveikslėliu ir įteikiau jį gydytojui: — būtinai!

Gydytojas dovanėlę priėmė ir paspaudęs nudviem ranką prisilino, o mudu su Albertu nutykome toliau į savo naują būstinę, kuria Albertas jau turėjo pasirūpinęs.

Jau buvo vakaras, kuomet atvykom į savo „rūmū“. Koks mano buvo džiugumas, kuomet aš pamatėu rūpestingai padarytą lizdą ant aukšto kelmo, kuriame turėjome gyventi. Pamaniau sau; j u dabar niekas tame lizde mudu neiškyrs ir nei kas netrukdys man Albertą mylėti.

Buvome privergti, todėl ir nepatėbėm kaip greitai užsigom atsigulę ant kvapensio šieno.

Vos tik aš a patekėjo, mudu atsibulm ir susėdę pradėjom šnekučiuotis

apie savo laimę. Iš mūsų buveinės mano tėvelio rūmai buvo gerai matyti, todėl savo dėmesį atkreipėm ir ten. Matėm rūmuose didelį judėjimą, kad visi dvarininkai į kur tai išėjo, matomai mane ieškoti, bet aš nebijojau, nes mūsų rūmus niekas nesuras.

Valgis mūsų tą dieną buvo sausas valgis, o vien tik džiūvintą sūrį ir juodą duoną, kuria Albertas buvo g vė. Iš savo matutės, bet vėliau gaminam sau ir kitoki valgi.

Dien slinko, o mudu dar vis buvome savo būstinėje. Daktaras, kaip buvo žadėjęs, lankė mus kiekvieną vakarą ir šio-to iš valgių atnešdavo mums.

Kuomet aš pasveikau Albertą pradėjo rūpintis apie tolimesnę kelionę. Gavęs šiek tiek pinigų iš daktaro ir pasirūpinęs maisto ištekliu atsiseikinom su vieta ir nakties tyloje iškeliavom į tili, kur žmonės mus pažinti negalės.

Kelionė buvo labai maloni pilna džiugumo ir laimės;ėjome neskubėdami kad neprivergtus visą kelionės laiką kalbėjimės juok vome, žodžiu — buvome patenkinti ir laimingi.

Jau praslinko trys dienos. Nors mūsų maisto išteklius pasibaigė, bet mes j tai nepasėm ir visėjome pirmyn. Vakar pimatėm prieš save keletą beturčių trobelių ir su džiugumu nutykome ten i. Ir prie vienos trobelės sutikė jauną mergaitę, kuriėjo laikydavo gles, užkalbinom ją ir paprašėm nakvyinės. Mergaitė paprašius p lukėti nusiskubino pas savo motutę pranešti jai apie mūsų atvykimą.

Vandėlei praslinkus, atėjo pati motina ir žvilgtėrėjus j mus užklauso:

— Tamstas norejete nakvyinės?

— Taip, tūmstėle; jei būtų galima, būtum labai dėkingi, nes esame gerokai išvarge ir ša ke.

Nep žįs amoji moteris paprašė mus į vidų lėpė Onytei anešti šilto pieno ir ragaišio ir pavaišinti mus, o pati nutykė prirengti mums gūoj ant šieno.

Siek tiek pasisėję pradėjom ieškoti, kn. galima būtų apsigybi. Laimė! mūsų pamišty radom tūščią trobelę, kuria ir nutarėm paimti su už busiue.

Grifelis buvo labai mekntė ir nesėmė, matomai joje jau daug įalko nieka negyveno. Bet turu visas buvo tvarkoje — ir indų ir kitų frankų ir net lova prie vienos sienos stovėjo.

Kas galėjo žinoti, gal čia gyvenė žmonės jau išmirė ir išėi kapuose o žinan tik kad pro šalį tekėjo upelis.

Pirkiai pasisėję, atsikėm jau saulute gerokai pakilus. Pasiryčai jau buvo paruošti. Nusiprausė ir pasisėdėm atsiseikinom su šeimūnais ir iškeliavom toliu.

Domė dar išėia porą. Ryto metu pristatėm prie mūkito. Vieta buvo ypatinai geri, todėl ir nusprendėm čia pasistūti ligesnam laikui. Ta vieta, mūsų stūmė, nuo čia netoli tik aš dabar nesuvokiu, j kurią pėse jį galėtu būti, žinan tik kad pro šalį tekėjo upelis.

gal praturtėjo ir apėjo savo gužtelę. Atspėti buvo sunku.

(Pirmos dalies galas.)

PAIEŠKOJIMAS.

Prašoma pranešti kur randas; Vladimiras Bialka. Paskutinį laiką gyvena Ribeirão Prėto. Jo ieško tėvas, gyvenas Vila Alpina, correio Prudente, São Paulo.

Skauđėjimai

Visi skauđėjimai ir bėgumai, kuriuos turi kiekviena moteris iš priezasties savo ligų, greitai praeia priėmus

Cafiaspirina

Šitie sekmingi vaistai Bayer naikina visus skauđėjimus ir suteikia organizmui normalų sveikatos stovį.

A Cafiaspirina galima imti su pasitikėjimu, nes šie vaistai nė kiek nenkenkia nei širdžiai nei inkstams.

A Cafiaspirina rekomenduojama kaip vaistai nuo galvos, dantų, ausų, skauđėjimo, nuo nemigo, susinervavimo ir t. t.

Tautiet! Brolis ir sese!

Šiomet sukako 25 metai, kai atgauta lietuviška spauda.

Minint taip dideles sukaktuves Būtinai skaityk laikraštį ir prikalbėk tai daryti dar vieną asmenį.

Jei neskaitai, — būtinai užsisakyk „Lietuvį Brazilijoje“

Taipgi atlik savo paregą — prikalbėk dar viena skaitytoją.

São Paulo Lietuvių Tėvų susirinkimas Kronika

1) Dainos — Meno Draugija vis dar tebeorganizuojasi. Jau iš eilės išrinkta trečia Valdyba, bet ir toji, regis, jau bira. Chorui duota 2 savaitės atostogų Paskutinis vakarėlis, kuris įvyko Klubo salėje Birželio 22 d., buvo menkas. Beto publikos elgėsis, žinoma, ne visos, buvo nepakenciamas Solistai p.p. Tarnauskienė ir Mažeika daugiau Draugijoje nelalyvauja P. Krašauskas, kaip girdėt, žada irgi iš Draugijos išeiti.

2) P. J. Žakevičius buvęs Klubo Valdybos pirmininkas, tapo nubastas. Jam Klubo Valdyba už jo netaktišką ir neleistiną elgesį uzdraudė lankytis Klube.

3) Lietuvių Mokyklą. Lietuvos Konsulatas daro žygius greitai laiku atidaryti lietuvių mokyklą. Tuo klausimu buvo Birželio 23 d. sušauktas Tėvų susirinkimas. Vaikų užsirašė virš 20. Mokyti jai jau numatyti. Organizuojamas ir Tėvų Komitetas.

4) St. Puišys nuo Lietuvių Klubo Valdybos pirmininko pareigų atsiskė. Jo pareigas eina VI. Eidrišovičius.

5) Meilė ir jos paslaptys. Lietuviškoji spaustuvė „Birutė“ jau pradėta spausdinti „L. B.“ bendradarbiu p. Viktoro Kropro nauja knyga: „Meilė ir jos paslaptys.“

6) Papiovė mergaitė. Birželio m. 24 d. 7 v. ryto gatvėje Dr. Almeida Lima traukinys suv. žinėjo lietuvių 16 metų amžius, kuri eidama į darbą norėjo pereiti gelžkelį. Traukinio nepastebėjo ir... mirtis Daugiau atsargumo!

7) Lietuvos rusai—stačiatikiai meno apiešti Lietuvą ir apsiųventi Brazilijoj. Jau trečia savaitė, kaip jų atsiųsta komisija ieško čia Brazilijoj tinkamos žemės kolonizacijai. Mauoma atgubenti net 500 šeimų.

Birželio m. 23 d. p. parapijos salėje įvyko Tėvų susirinkimas lietuvių mokyklos reikalui.

Nors buvo skelbta, laikraštį ir bažnyčioje iš sakyklos pranešta tačiau į susirinkimą atvyko vos apie 60 asmenų; matyt, ne visiems tėvams rūpi savo vaikų auklėjimas

Susirinkimą atidarė klebonas kun. Valaitis išlydams į susirinkimo pirmininkus poną Konsulą Dr. P. Mačiulį: šiam pasiūlymui susirinkimas pritarė ir D-ras P. Mačiulis užėmė pirmininko vietą. Sekretoriauti pakviėtė St. Puišį.

Referu damas mokyklos klausimą susirinkimo pirmininkas nušvietė auklėjimo reikalą, jo naudingumą, patiekdamas daug pavyzdžių lietuvių kolonijos gyvenimo ir kvietė prisidėti prie mokyklos steigimo.

Tas tėvų prisidėjimas turi apsirėkšti šioje formoje, kad tėvai, susiorganizavę į Tėvų Komitetą, turi mokėti nuomą už mokyklos butą ir pasirūpinti inventorium

baliais. Kitą visą, kaip mokytojams algą, leidimo išrupinimas bei vadovėlių sutvarkymą ir kitus klausimus apsiima sutvarkyti pats Konsulatas.

Susirinkimas tam pritarė ir kiek pakalbėjus nutarta išrinkti Tėvų Komitetą, į kurį įeina visi vaikų tėvai, kurie iš savo tarpo renka visiems reikalams tvarkyti valdybą iš 5 narių. Į Tėvų Komitetą įstojo šie asmenys: Balsevičius Antanas, Svoibonas Vincas, Silickas Jonas, Pukienis Jokubas, Ambrasas Balys, Kemeklis Antanas, Eitietis Andrius, Vėiveris Motiejus, Litaunis Jonas, Skorodokas Kazys, Raulinaitis Antanas, Brilingas Antanas, Kli mantienė Barbora ir Atkačius Jonas

Reikia tikėtis, kad šis Komitetas, išrinkęs valdybą, padeda ponui Konsului sugebės tvarkyti visus mokyklos reikalus ir tokiu būdu lietuviui turės savo lietuvišką mokyklą.

Korespondentas

Nuo Redakcijos. Linkime Tėvų Komitetui pradėtą darbą sėkmingai varyti toliau.

Be to kviečiam ir kitus tėvus įstoti

Nuo ko pareina moters budas?

Žmonių giminės tėvas Adomas turėjo septynius sūnus ir tik vieną dukterį — kaip sako padavimas. Ta dukterė buvo meilė, dievotė, maž kalbė, dora, mandagi darbšti, trumpai sakant — buvo pilna visų dorybių ir grožio. Ji tokia pasiliko visados.

Kai broliui suaugo ir norėjo vesti, trūko jiems mergaičių. Jeigu dar truputis, ir tarp jų būtų ištikusios peštynės, nes kiekvienas norėjo ją paimti sau žmona.

Gudrusis protėvis Adomas matydamas, kas dedasi, sugalvojo tokį dalyką: padirbo septynias statines, ir vienoj jų paslėpė savo dukterį. Kitose šešiose patalpino — žašį, gyvatę, katę, avi, mešką ir...

Po to sumaišė tas statines uzkalę ir liepė sūnams rinktis. O, kod žinotumėt, kaip nenorėdami ir drebėdami sū-

nūs ėjo prie statinių! Kai kiekvienas išsirinko statinę, Adomas liepė nurekti dangčius, ir visi nusistebėdami pamatė, kad kiekvienoj statinėj buvo puiki mergaitė. Visi sūnūs buvo labai patenkinti.

Bet, deja, kiekviena tų mergaičių pasilaikė praeties liekanas ir įprotį. Viena gageno, kita švirksinė ir buvo nuodinga, trečia braizė ir buvo klasiaga, ketvirta bliovė ir buvo kvaila, penkta cypdama lojo ir turėjo blusų, šešta niuksojo ir urzgė per kiaušas dienas pykdama, kaip meška, ir tik septinta buvo žavėjanti ir dora, kaip tikra mergaitė. Nusivylė apie šėsi vyrų ir tas pačias kančias perdavė savo vyrų kartai. Tai pasiliko iki šios dienos: iš septynių moterų vos tik viena yra gera, valoni ir dora.

Babra.

Į Tėvų Komitetą. Užsirašyti galima mūsų Redakcijoj.

Rua Visconde de Parnahyba 330-E

VESTUVES UŽBAIGĖ KALĖJIME

Praeitio sekmadienio naktį, salėje Rua Carlos Soriano, kelios lietuvių šeimynos kėlė vestuvių puotą. Po pusianakčio, kai svečiai buvo pačiam „smagume“, svečių tarpe kilo smarkios peštynės. Gerokai tapo kitų apkultas Ju-zas Janėvskis (turbūt bus polak z Litwy). Nukentėjo peštynėse jaunoji Anasztazija ir jos sesuo Elzbieta.

Į peštynių vietą atbėgo vienas guarda civil ir bandė nuraminti, vienok tapo ir jis apkultas, tad beiko šauktis pagalbos į Central Policiją. Netrukus atvyko tvarkadariai, suėmė dežimis asmenų jų tarpe ir jaunavedžius ir nugabeno cipėn. Įdomu ar saldi buvo jaunavedžiams ši pirmoji naktelė šaltoj kameroj ant cementinių griudų?... Atmintinis vestuvė! ar ne tiesa?

Fabrikai pietums gaminti.

Londonė yra fabrikų, kurie gamina pietus, ir automobiliais išvežioja į valgyklas.

Svarbiusia pietų gaminiuo bendrovė yra „Lagens“, kuri aprūpina pietums 4 milijonus žmonių. Pietus vežioja po visą miestą 2000 automobilių. Fabrikuose darbuojasi 5000 darbininkų. Čia yra begalo daug masinų. Indų plunamoji mašina kas valanda išplauna 3600 lėkščių, ir prie tos mašinos dirba tik viena darbininkė.

Soferių mokykla

Geriausia ir seniausia soferų mokykla. Turį visus reikalingiausius įrankius tam kad trumpame laike išmokinti kaip megejus taip ir profesionalus soferiauti

Profesorai žinovai. Išduodami atestatai: Kaina prieinama.

Rua Almeida Lima 187

Telef. 9-0513.

Skyrius Moocoje, kampas Tacuarey Telef. 9-0459.

Gyvenimo kely...

J. R.

Šio žingėdumo, o labiau kokio tai širdies... grūmoj jausmo kankinamas sėdėdau net liause ir kai stabo ištikintis negalėjau pasijudinti, nei žodžio pratariti.

Zūrėjau į ją, tai į upę, jiniai taipgi į mane pažvelgdavo nedrąsiai, bet stačiai, lyg norėdama atspėti, ar ir aš ta pat maniau, ką ir jiir užnia kuo būtų baigusi ši dienos mūsų kaimynytės, jeigu nebūtu nutikęs mažas netikėtis nutikis iš kož kur nuo kalneli, nusirėto smarkus vėselo sukūrys, pasiraite pakrintėję ir pro pat mano svaję ne drožė upėn, bet drauge nutrenko į vandėnį, kaip pluknelė į jos skaru e Nusigundė, pasėko staigiai, net suviko, bet skarute pamėžu beskaudžiančią nešė srovė tulin. Akymirksny netik nebegalvodamas pabėgėjęs krautu pro geltonkase, šokau vadenų, koet s plaukimą past ngų ir skarutė buvo mano rankose. Atsisukau į krantą, priplaukęs išlipau ir drąsiai prisistariau.

— Oi, tamsta, ar gi reikėjo tai daryti? skarute — niekaikies, o tamsta gi visas šlapis, kaipgi, mano bešėite?!

— Tai niekis, sese, prašau man atleisti šį žygi, malonėkite priimti jūų skarutę.

— Aėu, širdingai aėu! Mane tas vėselas taip išgadino, kad ir nepastebėjau skarutės netekusi. Tamsta sugavai t ip vikriai, o tau gili ir sūkuriais vanduo teka... pavojinga sako esant toji giluma...

Tai sakydama pažvelgė į mane, tiesiai į akis — jai turėjo puikišs mėlynos aks, gražiūs tamstus antakius, o balsas skambėjo nepaprastai; kad aš nebešturė au atsakau:

— Tamsta ypatinga mergaitė, vi-

sai ne toki, kaip kitos mūsų krašte, tamsta žavėtinai jina užkaito ir nuleidusi galvutę nedrąsiai šypojo.

— Tamsta matomai myli gaunt, myli upę? — Klausiau jos neutrakdamas.

— Taip, neseniai dar gyvenu čionai, gal girdėjote, me čia nauji gyvenotai iš kito krašto. Čia pas jus gražios laukos, upė puiki gamta, man čia patinka. O kadangi dar nepažystu žmonių, tai ir laiką čia prie upės praleidžiu, kai gražiūs dienos.

— Panelė mat mai nuoboduai mūs krašte, tuotarpu kai čia labai linksmas, malonus kampelis?!

— Gal ir taip, pati nežinau kodėl taip pamėgau vienumą, pamėgau šiuos krautus ir upę, vienok vis kodėl — tū būdai. Bet tamsta taipgi traukia čia. Lėką praleidi, matu ir knyga beskaudant, tuotarpu kai darbymetės metu čiti miega ištasas porpjetės, mūų vyrų taipgi sodne po ohelimis sugula...

Ir taip mes išsikalbėjome apie laukų darbus, apie poilsį, gamtą, knygas. Jinai kas kart vis labiau įdomavosi knygomis... Aš išdrąsinu ir pakalbėnu atsisėsi. Susipažinome. Jos vardas buvo Onytė. Vos du metai, kai buvo pasitraukusi iš gimnazijos penktosios klaiės ir dirbo su tėvais ūkyje. Buvo vienintelė neseniai j mūų kaimą atskėlusio ūkininko vyresnioji dukrytė.

Išsikalbėjome ir beveik tapome draugais. Ryt jauš dieną nutarėme susitikti vėl toje pat vietj Pradžėjau jai atnešti knygų pasiskaitymui.

— Lig rytojus, panelė Onytė! Būsime draugais, ar tiesa? Jeigu tamsta leisi....

— Labai malonu! Lig rytojus... Tai pasakiusi, greitai nubėgo į kalnelį numintu takeliu, pamojavo rankute ir dingo tarp sodno ir kanapių daržo.

Tą dieną jaučiuosi nepaprastai linksmas. Lig vakaro piovėm sugulsius iš-

varčiusius dobilus. Buvo sunkoka, bet aš visus aplenkėdavau ir nepajutau, kai atėjo vakaras. Pavakarieniavę parinkau įdomią rytojus dienią knygą ir išėjau ant priešėvėnės nei nepajutau, kai užtraukiau dainutę:

„Kad būtum upel's, aš buėiau žuvelė, Tenai plaukiuoėiau, kai bala smiltelė. O gal prie šono nendrele svyruuoėiau. Į tavo veidelj linguodams buėiuoėiau.“

Sekmadienio vakarus pirmuose diėnose Rugėjo mėnesio... Artinasi rudėniop... Sodno liepų slėjose jau net lupų prikritę... Sodno takelij pakraščiuose žydi tik jurgynai ir rezės... Ant medziu prisirpę vaisiai lenkia lig pat žemės šakas... Aš ir Onytė du vienu vaikėstome sodne, žaidžiame, linksma jina, kaip niekadosi! Kad sugriebs nukritusį obelij, kai mes man į kojas ar į peėiu, ir kvatojasi, jei pataiko. O jei skaudžiai suduos — atsi-prašo tuojuas. Aš taipgi atskirtu ir išlėngva suduodu mažesni obuoji pasirinkę. Mudu buvome du geriausi draugai. Taip smagiai praleidėme pirmus mūsų pažinties mėnesius, kad sunku aprašyti!

Tą dieną buvo daug sveėiu. Prieš sutemas visi išsivazinėjo. Aš likausi, nes prašė Onytė ir tėveliai.

Mudu vėl iėjome sodnan pasivakėėioti. Buvo jau pritemę. Iš pietvakarių puė švelnus šiltas vėjelis, dangus buvo apsidraikęs lengvais debesėliais, bet mėnulis pilnatis gan aiškiai švietė.

Nuejė į s.dno kertę, tarp liepų krūmo.

prisiėlijome į bastovinį ten apvalų iš storos lentos padarytą stalą ir žiūrėjome į net dieše bemiėgantį mišką. Eglij viršūnės maudėsi rausvoje mėnuli šviesoje... Vėjas vis smarkiau puė, liepos ošė kaip tai keistai, paslaptinai, tas i vakaras atrodė koks tai nepaprastas, banguis ir vilijantis. Bos šķverbiantį probelinguojanėas liepų šakas mėnuli šviesos žaidė ant Onytės veidelio... Jinai irgi tada atrodė nepaprasta, žavejanti, gili

kai okeanas ir taip artima, manoji draugė.

— Puiki naktis, Onytė!... Šioje stebūklinoje gamtos grožėje aš kodėl tai jauėtu, kad mudu toki menkuėai šios žemės vabalėliai... Tariau jai ir jutau, kai virpėjo mano balsas....

— Puikus paslaptingas vakaras! — tarė jina, — ir kodėl tai man dabar atrodė, kad tik mėnulis, šies liepos, tus švelnus vėjelis ir mudu pasauly... Daugiau nieko nėra ant žemės....

Jos galyutė pasviro prie mano pešties, aš drūėiai prispaudžiau ją prie krūtinių ir... pirmu kart pasibuėia vome....

— Tai mūsų meilės oirmasis vakaras, Onyt, tariau, ir kaip kudikj ją prisiglaudžiau.

Jinai palietė mano lūpas ir atsakė: — Brungusis, tai mūsų meilės vakaras... myliu tave!...

Kas drįstų pastoti tąšyk kelią meilėj? Kas aprašytų tos valandėlės laimės didumėlj, kas?.. Nebent mirtis tiktai.

Jaunystė, jaunystel! Graži tu, kad Birželis mėnuo, galinga, kai audros kalnuose, svajinga kai naktis mėnesienoje, bet trapi, kai jauno medelio ūgliai... Ir nunoksi, kai puikiūs medzių lapai kai rudeny noksta....

Laimingi jaunystėj, kas moka mylėti, laimingi senatvėj gražiui jaunystėj praleidė.

Minkime tiesų gyvenimo kelią...

Visokios Naujienos

LIETUVOJE

Spaudos įmonės Kaune.

Šiais metais Kauno spaudos įmonių yra:

- 1) Spaudtuvų 24.
- 2) Litografijų — 5.
- 3) Ciklografijų — 3.

Rinkimo mašinų „litotipų“ — 12.
Spausdinamųjų mašinų — 3.
Lietuvių kalba laikraščių yra 70.

Savivaldybės tarnautojai.

Lietuvų savivaldybėse 1929 m. sausio 1 d. tarnavo viso 2,883 žmonės, kuriems a'ogos išmokama kas mėnuo 750,541 lit.

Lietuvos vienkiemiai.

Šiais metais manoma išskirti į vienkiemius 376 kaimus su 103,000 hektarų ploto.

Prie tų darbų dirba 180 matininkų.

Geležinkeliais judėjimas didelis.

Lietuvoje geležinkeliais judėjimas padidėjo. Tik per vieną balandžio mėnesį davė pajamų 4,288,000 litų.

VISAM PASAULY.

Bolševikų Rusijoje brudėjimas.

Laikraščiai rašo, kad Rusijoje kaimuose plečiasi vis dažnesni bolševikų agentų užmošimai, o Volgos srityje ir Turkestane net paskelbtas karo stovyklų del gyventojų brudėjimo prieš valdžią.

Mažojaj Azijoje.

Bagdado mieste, viena moteris pagimdė dvynukus, kurių vienas yra baltas, o kitas juodas.

Bažnytinėje valstybėje dabar yra tik 450 gyventojų.

Trumpų sijonų priešai.

Italijos mieste Genujoj įsikūrė jaunų žmonių draugija, kurie nepakenčia per trumpų sijonų. Tos draugijos nariai neturi teisės gautvėmis vaikščioti drauge su trumpasijonėmis mergaitėmis, negali su jomis šikti ir bendrai neruti užvėsti bet kokį santykių. Be to, jie, eidami nutarimų, be jokios ceremonijos turi prieiti gautvej prie trumpasijonių ir angliu pažymėti ant bl užduj joms brūkšnį ten, ibi kurios vietos, jų manymu, turi siekti sijonų ilgis.

Viktoras Kropas.

„AMAZONĖS MEDZIOTOJAS“

(Apkymas.)

Aš niekur negalėjau sau gauti ramumo. Pardavęs savo turtus aš išvažiavau pasibastyti po Europą, bet ir ten nebuvau patenkintas. Pagalios nuvykau į Braziliją. Čia, apžiūrėjęs įdomiausias vietas, atsidūriau net Amazonės miškuose, kur ir gyvenau jau keletą metų.

At iskyręs nuo žmonių ir nuo žemiškų aistrų, rodos tik čia ir radau sau tokią-šią ramumą.

Žinoma, išpradizios čia buvo neįtak, bet su laiku pripratau prie visko ir prie jos gyventojų.

Susipažinau su indijonais ir tarpe jų turiau keletą gerų draugų.

Pavyzdžiui šis indijonas yra kaimyninis indijonų giminės vyriausias vadas,

BRAZILIJŲ.

Keiskim pinigus.

Išimami iš apyvartos šie Brazilijos piniginiai banknotai:

5\$000	—	Serijos	15 ^a , 16 ^a , 17 ^a , 18 ^a
10\$000	—	„	11 ^a , 12 ^a , 15 ^a
20\$000	—	„	12 ^a , 15 ^a
50\$000	—	„	11 ^a , 12 ^a
100\$000	—	„	11 ^a , 12 ^a , 13 ^a , 15 ^a
200\$000	—	„	12 ^a , 15 ^a
500\$000	—	„	9 ^a , 11 ^a , 12 ^a

Galima pakeisti tik Brazilijos Banke (Banco do Brazil) ir jo skyriuose.

Prekių pavyzdžių paroda. Birželio 29 d. Rio de Janeiro oficialiai atidaryta prekių pavyzdžių paroda.

Šliūbai veltui. Estados Parahyba valdžia išleido įstatymą, kuriuo einant visiems norintiems susituokti šliūbai bus duodami veltui.

„Miss Brazil“ pas Š. Amerikos prezidentą.

Birželio 27 d. Š. Amerikos prezidentą Hooverį aplankė gražiausia Brazilijos panelė. Ji padėjo prezidentui už malonų jos priėmimą. Irgi diplomata!

São Paulo mieste dingio lietuvių kontora.

Largo S. Ephigenia 12 N. buvo lietuvių kontora su pavadinimu „Colonização e Imigração L-tida“ kurios savininku buvo p. Kiršteinas ir kuri leido laikraštį „Pietų Amerikos Lietuvis“. Bet dabar jau dingio... iškaba nuo durų.

Kaip girdėt ir pats savininkas, p. Kiršteinas, irgi mano išvažiut iš Brazilijos trims mėnesiams atostogų.

Brazilijos arbata — mate.

Žemės Ukio Ministerija paskelbė spaudai statistinius duomenis apie Brazilijos arbatą. Pasirodo kad šios žolės išgabenta į kitas valstybes:

1924 m.	—	78.750 tonų	už 87.952 kont.
1925	—	86.735	107 518
1926	—	92.657	114.220
1927	—	91.092	109.921
1928	—	88.180	114 935

Daugiausia išgabenta į Argentiją. Tik perieitais metais pasiųsta 63,253 tonų.

Arbata — mate užima iš visų produktų trečią vietą; pirmoje vietoje — kavos, antroje vietoje — kakavos. Tos žolės daugiausia auga Parana e-tadoje.

ISIDĖMĖKITE!

„Lietuvis Brazilijoje“ pavieniais numeriais galima gauti S. Paulo mieste:

Bom Retyro Rajonas

Rua José Paulino nr. 123
Elias Casoy krautuvėj
ir Luz Stoties knygyne.

Miesto Centre:

Pas laikraščių pardavėjus: ties Centraliniu paštu, palei laiptus prie įėjimo į pašią.

Largo São Bento pas pardavėją.
Largo da Să pas pardavėją, ant kertės, kur sustoja Moccos ir Braz' bوندs;

Mokoje:

1). Juodževičiaus krautuvėje.
Rua Imbuaba nr. 22

2). Podolskio Vaistinėje
Av. Paes de Barros nr. 11

Villoje Bella

P. s Joną Vygelį.

Santa Anna priemiesty

Pas Juozą Žemaitį Rua Alfredo Pujol nr. 116.
Taipgi visada galima gauti redakcijoj: Rua Visconde de Parnahyba 330-E

REIKALINGI LAIKRAŠČIO PLATINTOJAI.

Kituose S. Paulo priemietėčiuose: Lap-je, Villa Anastasio, Santo Amaro,

Naujojoj Zelandijoje žemės drebėjimas pasikartojo

Birželio 18 dieną vėl pasikartojo stiprus žemės drebėjimas. Kol kas surasta 100 žvusių žmonių lavonų.

Didolė nelaimė Columbijoj, apie kurią sužinota tik po mėnesio laiko.

Vioj de Suare tapo atrasta 39 žmonių lavonai, prigore išsiliejęs iš vagos upei Mazamoritas, kurią užgriuvo žemės nuslinkusios kalnos dalies.

Nesant telegrafo -usisiekimo apie Villa Suare žuvimą sužiuota tik po mėnesio laiko.

Belem ir Penha.

Taipgi reikalingi platintojai miestuose: Rio de Janeiro, Santos, Ribeirão Preto, Cravinhos, São Carlos ir Curitiba. Kas tai galėtų apsiimti administracija k iečia atsiliepi, nurodant kokį egzempliorių skaičių reikalinga pasiūti.

Platintojai gauna nuosimčius nuo parduotų numerių.

Taipgi reikalingi prenumeratos „Lietuviui Brazilijoje“ rinkėjai

Visi kas surinks 5 prenumeratorius iki šių metų galo gaus dovanų 1930 metų „Lietuvis Brazilijoje“ kalendorių, ku is šiemet bus išleistas labai įdomus.

Pusei metų prenumerata kainuoja 7\$000. Pinigus siūsti apdraustais arba įvertintais laiškais, nurodant užsiakiusio varda ir pavardę ir tikslų adresą, laiškus taip adresuoti:

Jornal „Lietuvis Brazilijoj“
Rua Visconde de Parnahyba 330-E
S. Paulo

vardu „Gyvatė barškuolė“, ir mano geriausias draugas.

Aš dažnai su jo vyrais sykiu medžioju šiandieną irgi draug su jo medžiojau, o todėl jis ir pakliuvo pas mane į svečius.

Tarpe indijonų dvasiškų — burtininkų aš turiau irgi keletą gerų pažįstamu, iš kurių sužinojau daug gydymo paplėpčių labai stiprius nuodus. Žinau priemonių nuo gyvačių ir kitų biauurių įkandimo.

Štai šios visos žolės ir šaknys yra geriami vaistai, kurių dar nežino ir rmaičiai.

Man nebuvo nuobodu, nes aš visą laiką esu užimtas medžiokle. Visa apylinkė man gerai žinoma ir čia aš nieko nebijau.

Indijonai mane gerbia ir bijo. Kiekvienas apylinkėje žino apie „Perkūno strielą“, taip jie vadina mane, už mano ilgą šautuvą ir jo taiklingą kulka. Jie visi gerai žino, kad „Perkūno strielą“ yra raudonvaidžių draugas ir brolis.

Vakarais ir šiaip liuo-laikiai aš skaitu Bibliją ir giedu giesmes ir psalmes, pašvęsdamas šias valandėles Dievui.

Aš čia galėjau baisiai praturėti, bet turtai manęs nevilioja. Aš kaip amžinas žydas basteus po šias dykumas kol užbaigsiu čia savo gyvenimą.

Dažnai prisieina su- idurti ir su baltaveidžiais, tai būna Amazonos pirkliai ir kiti turtų ieškotojai iš kurių aš gaunu odų ir džiovintos mėsos, parako ir kitų reikmenų.

Medžiotojas nutilo ir nuleidęs galvą kaž ką galvojo. Mes nenorėjome daugiau jo trukditi ir pasakę labanaktis užėjom gulti.

Kokiai valandai praslinkus aš pakėliau galvą ir pamaciau toj pačioj vietoj sėdintį medžiotoją ir skaitantį Bibliją, matomai jis neukojo šv. itašte nuraninimo savo nuvargusiai sielai.

Kitą dieną atsikėlėme anksti, nes tą dieną turėjome padaryti ilgą kelionę. Pavalgę p srytį tuojaus ir iškeliavom. Eį me vie aš paskui kitą. Firmas

ėjo „Gyvatė barškuolė“ kuris rodė kelią. Paskui ėjome aš ir du mano draugai, o pačiam gale ėjo „Perkūno striela“.

Kelionė buvo varginga, nes ėjom per tankumyną ir visą laiką turėjome sau kiožalais skinti kelią.

Ir tik šaulei leidžiantis pasiekem „Gyvatės Barškuolės“ giminės stovyklą.

Buvome gerai sutikti ir vaišinami, nes „Perkūno Striela“ čia buvo visų mylimas ir aukštai gerbiamas svečias, o „Perkūno Strielos“ draugai, buvo jų draugai.

Tai-gi čia būnant praleidom keletą linksmų ir smagių valandų. Daug pamatėm indijoniškų madų ir papročių.

Kitą dieną, anksti rytą, atsisveikinę, su „Gyvatė Barškuolė“ ir „Perkūno Striela“ dviejų indijonų lydimi nukeliavom link Amazonės krantų. Ir ten mes likom vieni.

(Galas.)

Reikalingas šoferis - mechanikas ir keleta seimų

Į gerą fazendą Linijoj Sorocabana. Kreiptis kasdien nuo 11 iki 1 v. ir nuo 5 iki 8 v. vakaro.
RUA TABATINGUERA 114.

EDUARDO

SIUVAMOS MAŠINOS «SINGER»

50 štukų, su 1, 3, 5 ir 7 stalčiais. Turime mašinių siuvėjams ir batusiuvams, kojinių ir rankinių, parpuodame naujas ir varlotas. Gerumą garantuojame 2 metams. Kainos pigiausios. Užėikite į mūsų krautuve:

„A Rainha das Machias“

džiausia S. Paulo.
Rua Piratoinga, 122 telef. 9-0235. (Braz)
Bondės: Mooca ir Bresser.

Casa „Viennense“

Rubu Siuvykla

JONO RIMŠO

JEIGU NORITE
graziai pasirelyti, kad jūsų rūbai visados būtų pritaikinti mados kreikites ir rimtą lietuvišką siuvyklą

Casa
Viennense

kur greičiausiai laiku ir pigiausiai kainomis invarius vyrų rūbų užsakymai.

S. PAULO, Rua Livrè 4 Nr.

Arti Largo da Sé Bons: 39. 41 ir 47

SPAUSTUVĖ „BIRUTĖ“ priima ivairius spaudos darbus
RUA VISCONDE DE PARNAHYBA 330 B

TAUTIETI! SKUBĖK!

Dar nevēlu įsigyti geriausiomis sąlygomis nuosavą žemės sklypą su namu geroje ir pramoningoje S. Paulo miesto dalyje, kur jau apsigyveno keletas šimtų Lietuvos piliečių-šėiunų.

AV. PAES DE BARROS, 9
casa 3 (Mooca) rėla rusų aptiekas

Matas Ivanauskas

MINTYS IR AFORIZMAI

(Moterys)

Moterys — gintaras: jos vertė ir garbė glūdi ne tik grožy, bet ir pritraukiamo, suviliojimo jėgoj.

Kanklės be stigų — medis; moteris be širdies — mėsa.

Motėris — tas pats, kaip ir šventėjo paveikslas: nusilenki tikriai ne prieš ją, bet prieš tą ideją, kuria ji savy nesioja.

Moters širdis — labirintas, todėl paklydusiam tame labirinte vyrui labai sunku išeiti.

Greičiau melėgali gyvuoti be moters; kaip moteris be melės.

Moters ašaros — tai tie lašai, kurie prakala akmenį.

Norėdamas ką nors nulaikyti savo rankose, vyras turi turėti stiprias rankas, o moteris — gėzias.

Moters gudrumas — kaip voratinklis baidus muselėms, bet ne paukščiams.

Dr. Elias Kair. GYDYTOJAS

Bendra klinika ir akių ligos. Baides mokslus Š. Amerikoje. Konstantinopoly ir medicinos fakultete S. Paulo mieste.

Praktikavęs ilgą laiką Sirijoje ir Parizij.

Priėmimas
Rua Florencio de Abreu, 74.
sobr. Telef. 2-6177. Residencia
rua Almeida Franca 258 Telf.
1-1955.

FOTOGRAFIJA

Bernardo.

Kas nori gerai nusifotografuoti ir turėti savo atvaizdą gražiai padarytą, teeina fotografijų įstaiga

Rua São Caetano 103

Rusų brangakmenių ir laikrodžių magazinas,
buv. **POVILO BURĖ**

Avenidoj São João 163

Šalia kinematografo Avenida.

Priimu pataisynui ivairiausius laikrodzius ir kitus daiktus su garantija už mažą atlyginima. Taip pat parduodu budilnikus nuo 14\$000 ir laikrodzius Omega nuo 65\$000. Be to turiu parduoti plunksnakėčius firmos Everda, Kliatto ir kit.

Su pagarba.

ANDRIUS JONO RATUŠNY.

D-ras Koloman Rédey.

CHIRURGAS — DENTISTAS

Gydo ligonius be skausmų, stato dantis ir atlieka kitus darbus.

Kainos prieinamos

Rua Ypiranga, 69.

São Paulo.

CASA EDMUNDO

Visi reikmenys ir medžiaga batusiuvams ir odos išdirbinių dirbtuvėms. Išdirbimas visokių rūšių aulelių.

Edmundo Leitner

Rua Anhağabahú, 26 - S. PAULO

(apačioj S. Bento tilto) telep. 4-8251
Kalba vokiška.

CASA FARD

Visų Europos valstybių pinigų keitimas. Laivakortės už pigią kainą geriausių ir greičiausių laivų į Lietuvą, Rumuniją, Čekoslovakiją, Rusiją, Austriją ir kitas valstybes

Rua 15 de Novembro, 80
(priešais Kavos biržą) - SANTOS

KAS NORI GARDŽIAI

PAVALGYTI

TEEINA

Lietuvių Kluban.

Ten pigu ir skanu.

Rua dos Anradas 62

JAU METAS UZSIPRENUMERUOTI

„Lietuvis Brazilijoj“ antram šių metų pusmečiui.

Kaina pusei metų — 7\$000

1 Lietuvą ir kitas šalis — 12\$000

NESIVĖLUOKITE!

Visi lietuviai privalo skaityti „Lietuvį Brazilijoj“ o niekad nenuobodaus išėivioj.

R u s a s
DANTU GYDYTOJAS

Samuel Kohn

Su didėlia praktika Europoje. Specialistas dirbtinių automatinėjų žandų ir plombų ir „bridge wolle“. Darbas greitas ir be skausmų. Kainos žemos.

Rua José Paulino 191 (Sobrado).

REIKALINGOS

Panelės turinčios praktika kljuot popiero maišiuokus.
Kreiptis spaustuvėn.

Rua Visconde de Parnahyba 330 E

Centro de Autos Usados

Turi visada pardavimui Ford ir Chevrolet karus žmonems ir prekinius sunkvežimius

Kainos nuo 600\$000

Pirkite prekinį automobilį, visada gausite pelningą darbą

Parduodame ir iš mokėtinai.

Rua Arouche nr. 7 A. S. Paulo

Telephono nr. 4-0214

„LIETUVIO BRAZILIJOJ“ NAUJAS
ADRESAS;

Rua Visconde de Parnhyba
nr. 330-E, toje pat gatvėje ką Immi-
gracijos namai. Iš Largo da Sé
privaziuojama bondėmis raudono-
mis „Bresser via Piratininga“ ir
„Bresser via Rangel Pestana“ iš
Avenidos Braz rajone galima ateti

tiesiai gatve Gomes Gardim.

LAIŠKUS TAIP ADRESUOKITE

„Lietuvis Brazilijoje“
Rua Visconde de Parnhyba nr.
330-E São Paulo.

SKAITYKITE IR PLATINKI-
TE LIETUVI BRAZILIJOJ“!

PHARMACIA

„ALLEMÁ“

Vokiečių vaistinė. Suteikiame skubiai pagalbą, ir vaistus parduodame
sug pigiau, negu kitur. MOOCA BRAZ de MAX HORNUNG.
Rua da Mooca N. 371.

SKUBIAI

reikalinga

Raidžių rinkėjas

atliginimas geras

Rua Visc. de Parnahyba

330 E

Aptieka
„MUNICIPAL“

Aptiekos įvairios priemonės,
cheminiai išdirbiniai, mini-
ratų vandens, parfumerija
vietos ir užsienio išdirbimo

A. Gorenšteinas.

Rua Barão de 36 Itape-
tininga.

Telef. 4-7757

Naujėnal

Naujėnal

Kiekvienas nori žinoti savo ateitį; tą galitė sužinoti, jei savo sapnus visuomet tin-
kamai išaiškinsit; bet viską žmogaus protas negali atsiminti, todėl į patarnavimą
eina spaustuė „Birutė“, kuri pradėjo jau spausdinti

Dideli su paveikslais sapnininka

Netrukus darbas bus užbaigtas.

Prašom dabar užsiprenumeruoti,

KAINA 2 MIL. 500 REISU,

o vėliau bus brangiau, reikės mokėti po 3 milreiskus.
Šitame leidžiamam sapnininke visi sapnai išaiškinti kuo smulkiausiai

Kreiptis į Spausfuve „Birutė“ Rua Visconde de Parnahyba 330 E
São Paulo.

DOMÉS.

Kas norit gardžiai ir pigiai pavalgyt. eikit į botequim

ADRIANO PINHEIRO

Rua da Conceição. 69. S. PAULO.

Galima gauti šiltus pietus ir vakarienes. Įvairūs šalti užkan-
dziai. Kainos pigios.

Tautiečiai!

Visi kai vienas prenumeruokitės „LIETUVI BRAZILIJOJ“

Tai didžiausias įdomiausias populiariausias ir pigiausias lietuvių laikraštis Brazilijoje! Jis nuolat eis 8, o kartais 10 ir 12 puslapių didumo, kartą savaitėje ir tiekis įdomiausių žinių iš viso pasaulio ir lietuvių gyvenimo, be to jame telpa įvairūs straipsniai, įvairiausi įsiviečių klausimai, įvairūs patarimai gyvenimo reikalais, o taip pat įdomios apysakos, juokai, įvairenybės ir t. t.

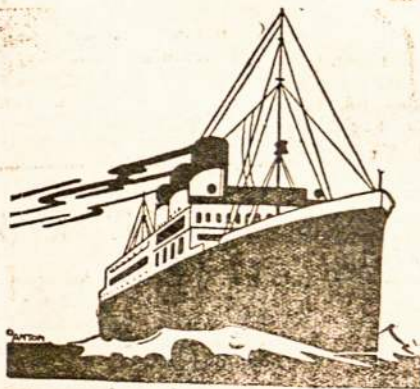
Laikraštį bendradarbiauja rimti ir prityrę plunksnos darbininkai.

METINĖS PRENUMERATOS KAINA:

Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoje — 12\$000. Užsisakant iš čia į Lietuvą ar kitas šalis — 20\$000. Užsisakant iš Lietuvos ar kitos šalies — 3 dol. U. S. A.

Nuo birželio 1 d. iki Naujų Metų:

Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoje — 7\$000. In Lietuva ar kitas šalis — 12\$000. Užsakant iš Lietuvos ar kitos šalies — 2 dol. U. S. A. Siunčiant laiškus taip adresuokite: „LIETUVIS BRAZILIJOJ“ Rua Visconde de Parnahyba, 330-E. S. PAULO.

LAIVAKORTĖS GERIAUSIOMIS Saly- gomis S. Paulo

Reikalaukite savo gimines iš Europos tik patikrine Agencija FRIZZO. Jiui 30 metų atlieka sąžiningai keleivių gabenimo darbą. Tik ši agencija greit atgabena keleivius iš Europos ir išrupina šamadas, o taip pat greit pergabena į Europą. Neuzmirškite.

Casa Bancaria J. Frizzo & Cia

(Patikrinta Brazilijos valdžios.) Yra geriausiai garantuota ir randasi prie Luz stoties.

Rua Mauà 207

São Paulo

Taip pat čia atliekama visos bankinės operacijos. Teisinguma visų operacijų garantuoja
100:000\$000 kapitalas įdėtas į valstybės banką

Claudio Monteiro Soares ir Firmiano Pinto Filho

Bendrovės žemės sklypų direktoriai ir savininkai

VILLA ZELINA

Skelbdamies įvairiuose laikraščiuose šitame mieste pranešė visas sąlygas ir ypatybes, kokias turi VILLA ZELINA išeinant iš to, kad turi gerus dokumentus, gera žeme, patogų susisiekimą ir t. t.

Tam isitikinimui tie patys p. p. Direktorai kviačia visus suinteresuotus asmenis aplankyti Villa Zelina; tuomet patys klientai pasakys, kad skelbimuose yra tiesa pasakyta.

Kad aplankyti Villa Zelina reikia imti bonde „Villa Prudente“ (N 32) ir iš ten kur bondė sostoja visai, reikia eiti dešine ir bus jau atsiertas pageidaujamas tikslas.

Daugiau informacijų pas

FIRMIANO PINTO FILHO

SUTEIKS SU DIDZIAUSIU MALONUMU VISIEMS PIRKĖJAMS VISAS INFORMACIJAS

Rua Libero Badaro 23-7 andar

Priėmimo valand snuo 12 iki 17 v.